דער רויטער שאל

(פאלקס - [illegible]ידע.)

פון יואל מאסטבוים.

איהר פרעגט, פארוואס איז זיין פארב רויט און זיינע פראנזען פון גאלד און זייד געמישט? פארוואס איז ער אנדערש ווי די אלע שאלען אינזערע? אט הערט זיך איינס. —

אין אמאליגע צייטען האט געלעבט ביי אונז א איד א הויכער, ברייט - פלייציגער, ווייס - בערדיגער, ר' שלמה דער בלינדער האט ער געהייסען. ער איז געווען אן אלטער מאן האט פארמאגט איין טאכטער סך הכל, מיט הייזער און עטליכע שעפען, אנ- געטאן איז ער געווען אין א הונדערט- הוט מיט א ריפסענער קאפטע בעלאטעט און בעטאשמעט פון קאפ ביז די פיס, ווי א דאמפיגער פוס-געהער, נאר קיין פוס- געהער איז ער פארט נישט געווען. ווען דש גלות דא האט זיך איהם צומעגעסען, האט ער מיט זיין טאבאקפישקעלע, וואס ער האט פון דער האנד נישט אויסגעמאזט און מיט ל'הייבען שטעהען געוואר- דערט - יאהר - איין, יאהר - אויס, אהין אין צוריק פון ירושלים. אויסגעפארען שטענ- דיג פאר ראש-השנה און געהיטן צוריק אזש נאך פסח. ס'הויב מיט דער ארץ- ישראל - בויד, — וואס האט פאסאשירען געפיהרט א גאנץ יאהר צום שווארצען ים, און געברענגט מתנות פאר'ן שטעדטעל. — טערקישע נים, פאטראנצען, וואסער פון באד של מרים און א שאל כיטש ווי אזא זערע שאלען, שאלען הויטע, טערקישע, מיט גאלדענע פראנצען — א מלכות.

נישט קיין פראסטע טיכער זענען דאס געווען. זיי האבען א גרויסע זכות בייגעהאט.

אט א שטייגער פלעגט דער בלינדער שלמה אבזיצען און ארין ישראל גאנצע 7 חדשים אבגעזאמיזט ביי דער מתר-המרכז און ביי אלע קברים, דערנאך איז איהם פערבליבען דער יאהרצייט פון ר' שמעון בן יוחאי'ן, ווען אידען קומען און זענען מתפלל און טאקען אין די תנ"ך אין בוימאויל און ווייזען. און דער בלינדער שלמה האט איינגעטאנהט זיינע 2 שארען אין בוימאויל, זיי אנגעצונדען און געבע- טען. —

— הייליגער תנא! אין דיין זכות בעטן איך גאט, אז איבער א יאהר זאלען שיין דיינע ארמע שעפען אין גלות נעזאמלט 2 זיין ארום זייער אפסנדך אין נאך א גע- לויטע סכום די בייטראגע אין תאלאיגע בעטן האב איך, אז דיין איך וועל קומען אהיים, זאל איך בגנעגענען אלע מיינע ארימע בלות אין פערזעטצען תומות צו דייער זיינע דערגרייכט. דערווייל ציינד איך אן 2 פלאקערען פאר'ן זכרון פון דיין נשמה.

איינמאל פערלויפט זיך א מעשה, האט זוין ר' שלמה ברענגט די צוויי רויטע שאלען אנגעצונדען אויפ'ן יאהרצייטקרבן פון ר' שמעון בן יוחאי'ן אין וואדפט אריין אין הייל דעם ערשטען, צינדט ער זיך פלוצלונג אן מיט א פראס פייער אין א בתיקול רופס פון ערגעיר.

—מיין זוהן, שלמה! שוין פון יארהרן ביזטו מסרוח דיינע אלטע פיס מיט הנוי- מען פאר מיינע יאהרצייטען. מיט הפזות און טרעפרען; דו בעסט, אז דיין רע- גענס זאלען מעהר דאנען אין מיין גע- פערדרבען, אז דיין מנשות-רעות יארען אין דעם ישוב פון דיינע ברידער מעהר קיין שלימה נישט האבען און אז דאס פאלק זאל נאר אין גיכען אויסגעלעזט ווע- רען. דאס איז נאך צו פרוה, מיין זוהן שלמה, דען דיינע ברידער האבען נאך דעם שעבוד פון גלותיען נישט פערעב- דיגט. דערפאר אבער וועט מחנים ווערען דיין צווייטער וואיגיש, אז דיינע בלות אין חתנים זאלען גלטליכע שלובים קריגען. אט איז כוי דיר אלן בוהם פערבריבען נאך א שאל, נישט ברענג איהם אין פייער, נאר נעהם איהם מיט אהין צו דיינע ברי- דער אין וויזס, אז די אריסטסע בלות אין חתנים פון דיין שטאדט וועלען צו דייער גליק קומען דאס יאהר.

— געה, מיין זוהן, אין שענק דעם רוי- טען שאל דער עלטסטער אומגליקליכער יתומה, וואס הי האסט געדארפט פאר מיין נשמה פערברענגען.

דער אלטער האט א פרעהליכען ציטער געטען. ער האט די הייליגע עדה א קוש געטען אין אויזע.

* * *

דאס יאהר איז ביי אונז געווען אטרוי- ריגע; די מסחרים זענען שלעכט געגאנ- גען אין צוליעב די חיצע האבען זיך די מגפות פערשטארקט; קיין כלי - זמר האט נישט געשפיעלט. קיין בדחן האט נישט געהאט וועמען צו בעווינגען, קראנ- הען אין שווארצע פוינער זענען גע- שפרינגען אויף די מצבות פון בית-עולם, ווילהיי, פער'מרהשחורה'טע, ווי זיי וואלטען אנזאגען ביטערע צייטען אין מיט זיי איז מיטגעוואקסען דער טרויע' פון די פערזעסענע טעבטער, די יתומות אין אריסע קינדער, וואס נעהען פון טיר צו טיר, משהרסטענס טאקע האט מען געוועהען א טרויעריגע דערשלאגענע איז- זער יתומה באליע.

באליע אדער בייליע איז געווען א מיידעל מיט א שענעוואטען פנים מיט רוי- טעה אר און מיט א שמייכעל, וואס האט פון איין העלפט פנים אראבגעלאכט, פון אנדערען — געוויינט. אין איהר שטיבעלע איז שוין פון לאנגע יאהרען געלעגען 2 קישעלעך, א זיידען חופה-קליד און א פאר חופה-שיך, דאס אלץ איז געווארען אויסגעבעטען ביי א רייכע בעל-תבית'טע, שוין גאנץ לאנג, ווען זי איז נאך אויף דרעסט געווען ביי איהר. נאר דעמאלט, ווי היינט, האט קיינער באליע'ן נישט גע- וואלט, באליען האט מען געהאלטען פאר א ווייגערין, פאר עפעס א בית-עולם-מייד. און קיינער, אייבער „מאטע גוי" א זונג, וואס האט זיך געלערענט שפיעלען אויף א זעלנערישען טרומפעט, האט אויף באליע'ן אפילו נישט געוואלט א בליק טון. א חוץ דעם האט מען געוואוסט, אז ביי באליע'ן זענען שוין פיער מאל תנאים צוריסען געווארען, עעהן מאל די כלה - מתנות אבגעשיקט געווארען, נאר אט איז געקומען איהר גליק פליצלונג.

אין א שעהנעם פרהמארגען הערזעהט מען ביי אינז די גרויסע ארץ ישראל'בויד מיט איהרע צוויי דאזע רויטע פעהר, מיט'ן ברייטען געשפאן, אין דער בלינ- דער שלמה שפרינט ארויס א פרעהליכער, מיליכער, מיט א רויזעם מיט זיין קרון.

— „בריך - חבא" — בעפעלען איהם די רייטישע מענשען, — נאר ר' שלמה הערט אפילו נישט, וואס מען זאגט איהם, ער צוטיילט זיי די וועלעשעלע נים, די פאטעראנצען, דאס וואסער פון באד של מרים, און זיין עם הומט צום רויטען טערקישען שאל, שרייט ער איהם. — באליע, ארמע יתומה, באליע!

רוקט זיך ארויס פון עוקס א בראט ארים מיידעל, מיט גרויליכע האר, אין אן אלט טיכעל איבער'ן קאפ, אין שטעלט זיך אויעק פאר ר' שלמה'ן מיט אויס- געגלאנצטע אויגען.

— פארוואס ביזטו אזוי פערבייטערט, ארמע יתומה? — פרעגט ר' שלמה.

לאזט זי אראב די אויגען אין שטייגט.

— הויב - אויף דיינע אויגען!

קוקט זי.

שטעהט דער עולם, וואס שטרעקט איהם די הענד צו שלמה'ן מיט א „בריך- חבא", און פערשטעהט נישט, ווא כאין עד נישט אב פריהער יטרעפן זיין שלום. און פארוואס רעדט ער נישט מיט זיין אן פארוואס רעדט ער נישט מיט זיין שטייגער פון די בזיון גוטע ליפט אין ארץ ישראל, פון די רייגע וואסער, פון די שערגע זון. נעהמט פריצוט ר' שלמה ארום דעם הויזען מערקיזען שאר אזאנס. —

— דער ארמער יתומה האט איר איהם פון ארץ ישראל געבראכט; איך האב אויר- גען אלץ אויף קבר-אבות געבעטען, אבער נישט צו לינדערען פון מורח זענען באל שעזיגעס. לויחן - דרייער א. א. וו.

אויף דער דאזיגער קאמפאניע איז מעד די אידען געעטפערט געווארען מיט דער גרינדונג פון א „רישען ארבייטס- אמט" וואס ס'איז געשאפען געווארען דורך דער צייטלעכער ארגאניזאציע, וואס האט פערטיעלט אין געפיגען באר- שעפטיגונג אז ארבייט. די דאזיגע איר- סטיטציע איז אויך אנערקענט געווארען דורך דער מלוכה אין הייט א פארדרעגונג פונ'ם פרייסישען אינערען - מיניסטער פון 1-טען נאוועמבער האט מען צוליעב מענשליכע טעמים נישט געהאלטען אויס וויזען קיין אידען פון פוילען, אפילו ווען זיי זענען קיין דייטשלאנד געקומען אהן שם ערלויבניש א „ריזען - דאקומענ- טען. עס איז פאראנגט געווארען, אז פון די איינגעוואנדערטע ווארען בא א שעפטיגונג און נישט פאלען צו לאסט דער עפענטליכקייט אין אפילו ווען זיי זענען געווען אהן ארבייט האט מען זיי אויך נישט אויסגעלאזט צו רוה. ווען דאס אידישע אר- ביטס-אמט אדער אז „ערליכע אידישע אר- בייטס-קומיטעט" האט געוויזט דאס לאנגע יאהרען געלעגען 2 טויזנט אנגעשאפענע אידען אין דער ווארשע, אז זיי זענען אויך אין דער ווארשע אנגעקומען אין דער צייט פון דער אנטיסעמיטישער רעגע- רונג, האט אין „בערליגער טאגעבלאט" פארעפענטליכט אן לאנגערן אר- טיקעל, וועלכער האט אויסגעגעבען אז אין דייטשלאנד זענען אנגעקומען מיטלען אין אידען פון מורח - אידען. מ'האט אז זובעזיג טויזענד רוסען (פ. ח. מורח- אידען) אין פון מורח. עס וועלען דא אידען, וואוינען בלויז אין ברלין. די מורח-אידען זענען שמוגלער, שפעקולאנ- טען. כארשעשיקס, אייער אויבלס, וואס ווילען נים ארבייטען. אין אייסנ- אין מען מיט די רייד נור אז מען זאל אלע פוילישע אידען אויסשיקען אלע- נאר קאנצענטרירען אין א קאנצענטרא- ציאנס - לאגער. אזא מין געזעץ, וואס אין גוטע טויזענדער מענשען בארף מען נישט אויסשעבען אויפבוי פון לאנד, „דאס געזעץ - מאכען דייטשלאנד דאן נים טון דערפון". דאס מאר מען אויף אויסשיקען א קליינעם פראצענט - טייל פון דער באפעלקערונג".

אויף דעם ארטיקעל פון פראפעסאר איינשטיין האט געענטפערט מיט א גע- מיינעם אין נאדישען ארטיקעל די אנטי- סעמיטישע „דייטשע טאגעסצייטונג", אין דאן איז ווידער ערשינען אין „בערליגער טאגעבלאט" אן ארטיקעל פון דר. פייל נאטאן, וועלכער ווייזט אויף אן, וואס פאר אומגעעבטיגקייט דאס וואלט גע- מען, ווען מען זאל קענען די פארפאלגטע אידען פון מורח אנגעהמען אזעלכע גע- וואלט - מיטלען, ווי אויסווייזונג אדע- אינטערנירונג אין האנגענטראציאנס לאגערן.

„אין דער דייטשער עפענטליכקייט מערען זיך לעצטענס די שטימען, וועלכע פארלאנגען אנצונעהמען געוועצליכע מיטלען קעגען די מורח - אידען. מ'וואגט אז זובעזיג טויזענד רוסען (פ. ח. מורח- אידען), וואוינען בלויז אין ברלין. די מורח-אידען זענען שמוגלער, שפעקולאנ- טען. כארשעשיקס, אייער אויבלס, וואס וויללען נים ארבייטען. אין אייסנ- אין מען מיט די רייד נור אז מען זאל אלע פוילישע אידען אויסשיקען אדע- נאר קאנצענטרירען אין א קאנצענטרא- ציאנס - לאגער. אזא מין געזעץ, וואס אין גוטע טויזענדער מענשען בארף מען נישט אויסשעבען אויפבוי פון לאנד, „דאס געזעץ - מאכען דייטשלאנד דאן נים טון דערפון". דאס מאר מען אויף אויסשיקען א קליינעם פראצענט - טייל פון דער באפעלקערונג".

אויף דעם ארטיקעל פון פראפעסאר איינשטיין האט געענטפערט מיט א גע- מיינעם אין נאדישען ארטיקעל די אנטי- סעמיטישע „דייטשע טאגעסצייטונג", אין דאן איז ווידער ערשינען אין „בערליגער טאגעבלאט" אן ארטיקעל פון דר. פייל נאטאן, וועלכער ווייזט אויף אן, וואס פאר אומגעעבטיגקייט דאס וואלט גע- מען, ווען מען זאל קענען די פארפאלגטע אידען פון מורח אנגעהמען אזעלכע גע- וואלט - מיטלען, ווי אויסווייזונג אדע- אינטערנירונג אין האנגענטראציאנס לאגערן.

איך האב אויף אייך געווארט איהר ווינטער ווייסע טרויטען, אין ווילבער הארהרען טויל די שטאדט איז אויסגעהיילט. אין בשוה פון בער נאכט עס פינקעלט דער לאמטערען, ביים זייט פון ווייסען שנעע א שטאלען פאס באגילדט.

דער זיסער אויבערהארגאנג פון שליטען שפאן דעם ווייטען, מיין הייטאט אין מיין גליק מיט באנקשאפט וועקט אין וועקט, עס ציטערט אויף דאס הארץ, ברייט עפענען זיך די אויגען, א וואנדערליכעס בילד מיין זכרון שטיל ענטפלעקט.

די שטיבלאך טיעף אין שנעע, דער הימעל הענגט א בלויער פון ווייטען מיינעט זיך עס, ריפט א מילדער שיין „פארבלאנדזשעטע אין וועג פארהוגנערט און פארפרוידען איהר ווילקאמען זיין ביי אונז, בשלום קומט ארויס!"

עס האכט דער סאמאוואר, אין שפרייט זיין וויכע פארע, ווארעם שטעקט ארום, די פרייגדליכקייט איז זיס, דער טיש איז שוין געגייט, ארום די ארבייטסלאמפע, די זוצען אין מען רעדט, און דער נעשפרעך איז פריש.

עס ציטערט פון דער ווייס דאס טרויער זיסע קלינגען, וואס מאכט איהר לעכסטע הארט, אין ווייטען ווייטען לאנד? צו לעבט איהר נאך אצינד די בעסטע פון מיין הארצען, צו האט איך ניט באריכט דעם מערדערס ווייסטע תאנד?

און אפשר ערגעץ ווייט איבער דעם פעלד פארשניטען, איהר וואגעט אין דער נאכט, די הערצער פול מיט שרעק, דערשלאגענע אין מיער איהר רופט צו גאט פארצווייפעלט בין וואגעט אז דער שיער? צו האט דיין שטראף א צוויק?

איך האב אויף אייך געווארט איהר ווינטער ווייסע טרויטען, דער ווייסער ציבער הארגאנ ער ציטערט אין עעהיים. דער ווייסער וועג פארשניטען, יפארבעקט האט ארץ צייבענס מיין הארץ עס קלאגט און ווייגט, האב איך נאך וואו אהיים?

די אנטיסעמיטישע העץ-קאמפאניע קעגען די מורח-אידען אין דייטשלאנד

די אנטיסעמיטישע רעגע אין דייטש- לאנד, וואס ארבייט דאנד אין הארב מיט דער ב. נעגלער רעאקציע, דאס זיך לעב- מענס, נישט הענגערע כארעזיגע עגע- נזבהרת הענגען די דייטשע אידען געשעג- דעט הויפטעזעליך קעגען די איינגעוואנ- דערטע אידען פון מורח. עס ווערט דא גענאכט א גאנצע רייהע פון די כארעזאס- טע רעגערישע פארעזאראפע, ווי, אז זיי זענען כארעזעזיטיגט, שפעקולאנטען, אז זיי ווילען נים ארבייטען, אז זיי ווילען נים שטייגער פון די בזיון גוטע ליפט אין ארץ ישראל, פון די רייגע וואסער, פון די שערגע זון. נעהמט פריצוט ר' שלמה ארום דעם הויזען מערקיזען שאר אזאנס. —

— דער ארמער יתומה האט איר איהם פון ארץ ישראל געבראכט; איך האב אויר- גען אלץ אויף קבר-אבות געבעטען, אבער נישט צו לינדערען פון מורח זענען באל שעזיגעס. לויחן - דרייער א. א. וו.

אויף דער דאזיגער קאמפאניע איז מעד די אידען געעטפערט געווארען מיט דער גרינדונג פון א „רישען ארבייטס- אמט" וואס ס'איז געשאפען געווארען דורך דער צייטלעכער ארגאניזאציע, וואס האט פערטיעלט אין געפיגען באר- שעפטיגונג אז ארבייט. די דאזיגע איר- סטיטציע איז אויך אנערקענט געווארען דורך דער מלוכה אין הייט א פארדרעגונג פונ'ם פרייסישען אינערען - מיניסטער פון 1-טען נאוועמבער האט מען צוליעב מענשליכע טעמים נישט געהאלטען אויס וויזען קיין אידען פון פוילען, אפילו ווען זיי זענען קיין דייטשלאנד געקומען אהן שם ערלויבניש א „ריזען - דאקומענ- טען. עס איז פארגאנגט געווארען, אז אין די איינגעוואנדערטע ווארען בא א שעפטיגונג און נישט פאלען צו לאסט דער עפענטליכקייט אין אפילו ווען זיי זענען געווען אהן ארבייט האט מען זיי אויך נישט אויסגעלאזט צו רוה. ווען דאס אידישע אר- בייטס-אמט אדער אז „ערליכע אידישע אר- בייטס-קומיטעט" האט געוויזט דאס לאנגע יאהרען געלעגען 2 טויזנט אנגעשאפענע אידען אין דער ווארשע, אז זיי זענען אויך אין דער ווארשע אנגעקומען אין דער צייט פון דער אנטיסעמיטישער רעגע- רונג, האט אין „בערליגער טאגעבלאט" פארעפענטליכט אן לאנגערן אר- טיקעל, וועלכער האט אויסגעגעבען אז אין דייטשלאנד זענען אנגעקומען מיטלען אין אידען פון מורח - אידען. מ'וואגט אז זובעזיג טויזענד רוסען (פ. ח. מורח- אידען), וואוינען בלויז אין ברלין. די מורח-אידען זענען שמוגלער, שפעקולאנ- טען. כארשעשיקס, אייער אויבלס, וואס וויללען נים ארבייטען. אין אייסנ- אין מען מיט די רייד נור אז מען זאל אלע פוילישע אידען אויסשיקען אדע- נאר קאנצענטרירען אין א קאנצענטרא- ציאנס - לאגער. אזא מין געזעץ, וואס אין גוטע טויזענדער מענשען בארף מען נישט אויסשעבען אויפבוי פון לאנד, „דאס געזעץ - מאכען דייטשלאנד דאן נים טון דערפון". דאס מאר מען אויף אויסשיקען א קליינעם פראצענט - טייל פון דער באפעלקערונג".

אויף דעם ארטיקעל פון פראפעסאר איינשטיין האט געענטפערט מיט א גע- מיינעם אין נאדישען ארטיקעל די אנטי- סעמיטישע „דייטשע טאגעסצייטונג", אין דאן איז ווידער ערשינען אין „בערליגער טאגעבלאט" אן ארטיקעל פון דר. פייל נאטאן, וועלכער ווייזט אויף אן, וואס פאר אומגעעבטיגקייט דאס וואלט גע- מען, ווען מען זאל קענען די פארפאלגטע אידען פון מורח אנגעהמען אזעלכע גע- וואלט - מיטלען, ווי אויסווייזונג אדע- אינטערנירונג אין האנגענטראציאנס לאגערן.

ווינטער טרויטען

פון ש. נעפאם.

איך האב אויף אייך געווארט איהר ווינטער ווייסע טרויטען, אין ווילבער הארהרען טויל די שטאדט איז אויסגעהיילט. אין בשוה פון בער נאכט עס פינקעלט דער לאמטערען, ביים זייט פון ווייסען שנעע א שטאלען פאס באגילדט.

דער זיסער אויבערהארגאנג פון שליטען שפאן דעם ווייטען, מיין הייטאט אין מיין גליק מיט באנקשאפט וועקט אין וועקט, עס ציטערט אויף דאס הארץ, ברייט עפענען זיך די אויגען, א וואנדערליכעס בילד מיין זכרון שטיל ענטפלעקט.

די שטיבלאך טיעף אין שנעע, דער הימעל הענגט א בלויער פון ווייטען מיינעט זיך עס, ריפט א מילדער שיין „פארבלאנדזשעטע אין וועג פארהוגנערט און פארפרוידען איהר ווילקאמען זיין ביי אונז, בשלום קומט ארויס!"

עס האכט דער סאמאוואר, אין שפרייט זיין וויכע פארע, ווארעם שטעקט ארום, די פרייגדליכקייט איז זיס, דער טיש איז שוין געגייט, ארום די ארבייטסלאמפע, די זוצען אין מען רעדט, און דער נעשפרעך איז פריש.

עס ציטערט פון דער ווייס דאס טרויער זיסע קלינגען, וואס מאכט איהר לעכסטע הארט, אין ווייטען ווייטען לאנד? צו לעבט איהר נאך אצינד די בעסטע פון מיין הארצען, צו האט איך ניט באריכט דעם מערדערס ווייסטע תאנד?

און אפשר ערגעץ ווייט איבער דעם פעלד פארשניטען, איהר וואגעט אין דער נאכט, די הערצער פול מיט שרעק, דערשלאגענע אין מיער איהר רופט צו גאט פארצווייפעלט בין וואגעט אז דער שיער? צו האט דיין שטראף א צוויק?

איך האב אויף אייך געווארט איהר ווינטער ווייסע טרויטען, דער ווייסער ציבער הארגאנ ער ציטערט אין עעהיים. דער ווייסער וועג פארשניטען, יפארבעקט האט ארץ צייבענס מיין הארץ עס קלאגט און ווייגט, האב איך נאך וואו אהיים?

אין „פאלים קאורט"

אידישער באי פארשיקט

איך א יאהר אין דזשייל.

הערי האמבורגער, וועלכער איז געפונען געווארען שולדיג אין פעלען א שעה פון $8.50 איז געבטען פון קוריכער דענסאן פארשיקט געווארען אין דזשייל פארט אויף א יאהר צייט.

מאר. יאנאוויטש

צוגעקשפט 6 מאנאטען

פאלאנאן יאנאוויטש, וועלכער איז אנגעקלאגט געווארען אין איינשווינדלען געלט פון פאטריאטיש פאנד, איז פארשיקט געווארען אין דזשייל אויף 6 מאנאטען.

עס איז פון עדות באוויזען געווא- רען, אז אין דער צייט ווען יאנאוויטש האט גענומען געלט פון „פעטריאטיש פאנד" האט ער געגאנבייט אין פארדיענט 38—40 דאלאר א וואך.

עס איז אויך באוויזען געווארען, אז אין מאל האט יאנאוויטש געשווינדעלט געלט אונטערן נאמען דזשעקאבי.

פארגעבען זיינע זינד.

ר'יגא ריד, ארום 18 יאהר אלט, איז אנגעקלאגט געווארען פון א געוויסען דזשייזיטס מילער, אז ער האט ביי איהם געלחה'ענט 6 דאלאר.

מר. מגלער האט ערקלערט אז ער וויל צוריקגעהען די קלאגע, ווייל דער באר האט צוגעזאגט מעהר אזעלכע זאכען ניט צו טאן.

די קלאגע איז צוריקגעצויגען גע- וואר'ען.

א קרבן צום גאט פון שכרות.

איינער א קווינסער ערקער, וועל- כער איז געבאפעל געווארען מיט א פלעד שעל "בוי" אין מיטען גאס, האט געב- טען געבראכט א צוויי הונדערט דאלאר- דיגען "קרבן-חטאת" צום מיטראגישען גאט דיאניסוס.

פלוניה'טע בעט שיין געגען איהר געמאנדעל.

ווילים דייער, וועלכער איז אנגע- קלאגט געווארען פון זיין פרוניתטע, אז ער האלט זי אין איין מסיות'ן, איז ארויסגעלאזען געווארען פריי מיט דער באדינגונג אז ער וועט זיין פרוניה'טע ארויסגעבען א גט, און מעהר זיך אין איהרע אויגען ניט ווייזען.

זי האט געבעטען דעם ריכטער ער זאל איהר באוויליגען שוין געגען איהר געמאנדעל, אין איהר פארלאנג איז ערפיילט געווארען. דער ריכטער האט ארויסגעגעבען אן "ארדער אז פראטעק שאן".

איף'ן זיעבעטען טאג

וועט ער רוהען.

6 טעג וועט מאמאס קארליל טאן שווערע ארבייט אין מאראנטאר דזשייל פארט, ווייל ער האט געגעבען א ווי- ער ביי א געוויסען טיביטס אין אויף'ן זיעבעטען טאג וועט ער רוהען — אלס פרייער מענש, — ווי אין פסח שטעהט: "שש ימים תעשה מלאכה"....

באפרייט.

א ווונגער בחור'ל מיט'ן נאמען מאר- ווין וויהייסייד, וועלכער האט זיך מיט א פאר וואכען צוריק שווערהרט אין גנבענען אויף באלאסטאן צו שיי- דיגען אין א בייסיהע, ווייל ער איז שוין מאי ווי מאי אפגעוועסען פאר זיינע זונד.

פוטער קאמיפראזש.

ראי וואלדראף, א האלסייל גראב מערי הענדלער פון 163 וואודבין עוי. איז פון ריכטער קינגספארד באשטראפט געווארען מיט 100 דאלאר און פארטיגען געלאל טע פוטער.

אלעוויטער פוטער-בלאפער מיט'ן נא- מען ב. ח. סטיקמאן פון 151 גלענהאם עוי. איז באשטראפט געווארען מיט 25 דאלאר און קאסטען.

ביידע תלאנען זיינען געפיהרט געווא- רען פון ה' דזש. האגער, דער שפייז- אינספעקטאר פונ'ם דעפארטמענט אז העלטה, אטאווא.

דער אינספעקטאר ערצעהלט אז פיעלע ריטייל סטארקיפערס האבען אדייג געשיקט צו איהם קאמפליינטס אויף די דערמאהנטע תאלטייערס און נאך אינטערעסאנט האט אר זיך איבערצייגט, אז די קאמפליינטס זיינען אמת.

אויפן קבר פון א פאנראם-קרבן

(פארזעצונג פון פ. ידזש 4.)

מיטע פאליטישע מאטיוון, מיט מען ווילען צו דיעזען פאנגרעם וואס מעהר דעלעגאטען. די ציוניסטען פון קאטעגער- אפאלסק האבען אויך באשלאסען צו שי- קען א דעלעגאט. מ'האט באשטימט א געוויסע סומע אויף דייזע - הוצאות אין ליטווער אין געזעהלט געווארען אלס אנגעל- דערגאנט אינשטיטוט נאטירליך.

שרייבער אין געפאהרען. די דייר- הוצאות וואס ער האט באקומען פון אינזער פעראיין האט ער אויעה גענע- בען אויף ציוניסטישע צוועקען. אן אויף זיין וועג צוריק האט מען ביי דער דר- פישער נדעניין אויעה געגעבען אלע זיי- נע נאמען פונם פאנגרעס.

דאס האט ער אונז ערצעהלט אויף דער ערשטער זיצונג. ער האט אפגעגע- בען א בעריכט ווי וויים זיין זכרון האט אויהם געראטען. אין ס'איז באשלא- סען געווארען אז אין אונזער אין בערלין האבען אין פאר טעג אין אין אונזער אין בערלין אין בעלין האבען מיר די נאנצע צייט פארבראכט צוזאמען אין אין די שפעטע אוועגדען פלעגען מיר באלייטען די דאמען צום תאטער אין ערשט דאן נעהן אין א פארק אין שמיעסען אין שמיעסען.

ער האט מיר דערצעהלט, אז זיין מאטעריאלע האט געמאכט א פעהלער, אבער זיין בונה איז געווען צו גוטען. ער איז געראכט, אז פיעלע דעלעגאטען וואלטען ניט באדארפט זיין געוועזען, נאר זיין ביישפיעל איז ניט א גערעכטער. לאמיר גיט אפשוואכען די גוטע ווער- קונג, וואס זיין ארטיקעל וועט אפשר האבען.

דער איינדרוק פון דיעזע רייד איז נאר ניט צו באשרייבען. אלע זייזען שטיל געבליבען. קוייטער האט מעהר קונג ווארט ניט גערעדט. אלע האבען עטיל באלאזט דייזיצונג אין איינער פון זיי האט פארגעסען זיין חוט און דער- פאר גענומען א פאראפאר, ארויסקומענ- דיג אויף דער נאס האט ער איהם גע- עפענט. עס איז גווען א שעהכער הע- דער אויעגט, אלע זייזען גענאנגען א שטיק ווג צוזאמען. אין קוייטער האט זיך ניט געמאפט. אלע זייזען גענאנגען אין אלע אפגעוועסען פאר- האפאל.

דאס איז גווען ביי אייזען און מע- שען. ביי עוסען דער ציוניזם איז ניט גווען א אנטיזאמונג — א טעאריע, זאנ- דערן דאס גאנצע לעבען, די גאנצע נעשמה . . .

דאס לעצטע מאל האב איך געזע- הען שליעפערד איינגע ירשים פאל'ן ווערט קרוגע. ער איז געקומען זיין בעלייז ציוואמען מיט זיין פרוי און טאכ- טער, א סטודענטקע פון פאריז. די האבען מיר די איז גווען אין בערלין אין בעלין האבען מיר די נאנצע צייט פארבראכט צוזאמען און אין די שפעטע אוועגדען פלעגען מיר באלייטען! די דאמען צום תאטער אין ערשט דאן נעהן אין א פארק אין שמיעסען אין שמיעסען.

ער האט מיר דערצעהלט, אז זיין מאטעריאלע האט געלעבט איהם איצט צו פאלאזען ליסלאנד. אין ער אין זיין פרוי האבען באשלאסען זיך צו באגע- בען אין ארץ ישראל.

אין איצט האבען מיר באקומען דעם לעצטען גרוס פון איהם. אין דער צייט פון קריעגונג איז ער באגעגענט מיט אן אלטע אויזע פון אין אין אין